

rapport fra Det Økonomiske Råd, som falder lige ned i en debat her i Folketinget. Synspunkterne er jo ikke på nogen måde strømlinede, men er afgivet af uafhængige personer med stor indsigt på området. Det Økonomiske Råd har en enorm betydning for debatten på hele det økonomisk-politiske område, og med det her sker der en væsentlig styrkelse af miljøelementet i disse diskussioner.

Jeg mener, at Det Miljøøkonomiske Råd har fået en rigtig form, og det, at vi får udnævnt en miljøvismand, synes jeg er en styrkelse, og det vil også give en større synlighed i offentligheden i hele den miljømæssige debat.

Jeg forstår ikke rigtig sammenblandingen mellem det her og Copenhagen Consensus Center. Copenhagen Consensus Center er en sag for sig. Det Miljøøkonomiske Råd og sammenlægningen her er jo den væsentlige del, og de to ting har intet med hinanden at gøre.

Jeg har hørt, at der er nogle her i salen, der gerne vil have to miljøvismænd, og det synes jeg i princippet er overbud. Vi har nu den fantastiske idé, at der kommer en miljøvismand og han refererer til Det Miljøøkonomiske Råd, som er sammensat på en velafbalanceret måde.

Så jeg synes, at vi her står med et forslag, hvor man kan fortsætte en fornuftig prioriteringsdebat på miljøområdet, og vi har fået et organ, der kan afgive nogle uafhængige rapporter, som kan indgå i debatten, og som vil få stor betydning i fremtiden.

Formanden:

Tak til hr. Christian Wedell-Neergaard. Så er det hr. Poul Erik Christensen som ordfører.

Poul Erik Christensen (RV):

L 157 er en del af finanslovaftalen for 2007 mellem regeringen og Dansk Folkeparti. Selv om Det Radikale Venstre ikke har andel i denne aftale, kan vi godt se nogle positive elementer i aftalen. Det er positivt at sammenlægge de to råd, idet miljø og økonomi er stærkt forbundet.

Grundlæggende er det en sund tanke at foretage miljøøkonomiske vurderinger med henblik på at kvalificere miljødebatten, og derfor er det ærgerligt, at regeringen i sin tid fuldstændig ødelagde denne sunde tanke ved at placere en person som Bjørn Lomborg i spidsen, der fra dag et helt forudsigeligt skabte mere debat om sin person og personlige opfattelse end om miljøøkonomiske vurderinger. Regeringen lagde gift ud for noget, der kunne have været et godt

og brugbart instrument. I dette lys må vi fuldstændig afvise bevillingen på 2,5 mio. kr. til Copenhagen Consensus Center.

Jeg vil ikke undlade at bemærke, at miljøministeren ifølge Det Radikale Venstres miljøordfører, hr. Johs. Poulsen, har lovet Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg en drøftelse, inden regeringen lagde sig fast på den løsning, som fremlægges i dag med dette lovforslag. Dette løfte er ikke blevet holdt, da der ikke har fundet nogen drøftelse sted inden lovforslagets fremsættelse.

Vi tror, at der måske kan komme noget fornuftigt ud af placeringen af opgaven i sammenhæng med Det Økonomiske Råd. Det kræver dog de rette personer i en entydig selvstændig ledelse, så Det Miljøøkonomiske Råd ikke bliver et underordnet appendiks til Det Økonomiske Råd, men tværtimod får sit eget liv.

Ministeren er af enkelte medlemmer af partiet Venstre i pressen blevet kritiseret for sammensætningen af rådsudvalget. Jeg vil gerne fra Det Radikale Venstres side rose ministeren for denne sammensætning, som jo er bred, og som efter min opfattelse tilgodeser langt den største del af de ønsker, der kunne være. Selvfølgelig er der flere, der godt kunne have ønsket sig at deltage, men begrænsning er også i denne henseende en af de store kunster.

Kl. 10.15

Det Radikale Venstre vil her fra talerstolen udtale kritik af, at der bevilges 2,5 mio. kr. årligt til Copenhagen Consensus Center. Netop Copenhagen Consensus Center med Bjørn Lomborg i spidsen vil efter radikal opfattelse svække de gode intentioner, der er med lovforslaget.

Det Radikale Venstre vil under udvalgsarbejdet vurdere, hvordan vores stemmer til lovforslaget vil blive afgivet.

Formanden:

Tak til hr. Poul Erik Christensen. Så er det fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

I SF finder vi området miljøøkonomi utrolig vigtigt. Det er også et område, som er temmelig dårligt opdyrket på nuværende tidspunkt. Og det kan man jo få et indblik i, hvis man følger med i den verserende pressede debat om regeringens energiudspil, hvor det er helt klart, at regeringen internt regner meget forskelligt på vurderingerne af forskellige energitiltag og deres miljøeffekt og prisen for dem. Man regner på én